

Rozstrzygnięcie oparto na następujących podstawach.

W zakresie podstawy materialnoprawnej zastosowanie znajduje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 1112 ze zm., dalej też jako: ustawa).

Na mocy art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1/ przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2/ przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

Rodzaje decyzji, których wydanie wymaga uprzedniego podjęcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawiera art. 72 ust. 1 ustawy. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b (ust. 3).

Z mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyszczególnione są w art. 74 ust. 1 ustawy.

Stosownie do art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Na mocy art. 80 ust. 2, zdanie pierwsze ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia reguluje art. 82 ust. 1 ustawy, a art. 85 ust. 1 ustawy wskazuje, jakie elementy powinno zawierać uzasadnienie tej decyzji.

Kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia dokonuje się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2019 r. Poz. 1839 ze zm., dalej jako: rozporządzenie) – zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 55 lit. a tiret drugie oraz § 3 ust. 1 pkt. 58 lit. b. Stosownie do treści tych przepisów do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko należy zaliczyć następujące:

- zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,

- garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54,

55-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 1,0 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja nie może się ostać z powodów następujących.

Wskazać należy, że stosownie do wyrażonych w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa), zasady praworządności i zasady prawdy obiektywnej w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Rozwinięcie omawianej zasady następuje w art. 77 § 1 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 kpa).

W zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji ustalił krąg stron prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia, wskazując, że stronami są, między innymi, Skarb Państwa oraz Gmina Dąbrowa Górnicza – reprezentowane przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza. W obszarze oddziaływania inwestycji znajdują się bowiem nieruchomości stanowiące własność Gminy Dąbrowa Górnicza oraz Skarbu Państwa oddane w użytkowanie wieczyste. Numery geodezyjne przedmiotowych nieruchomości nie zostały przez organ pierwszej instancji podane. Następnie organ ten przeprowadził analizę przepisów art. 25 kpa, przytoczył orzeczenia sądów administracyjnych i stwierdził, że nie ma przesłanek do wystąpienia z wnioskiem o wyznaczenie organu zastępczego do załatwienia przedmiotowej sprawy, ponieważ organem właściwym jest Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaprezentowanej przez organ pierwszej instancji wykładni przepisów dotyczących organu właściwego w sprawie nie można podzielić z powodów następujących.

Stosownie do art. 19 kpa organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej.

Treść art. 19 kpa nawiązuje do zasady praworządności wyrażonej w art. 6 kpa i stanowi jej rozwinięcie. Przepis ten wskazuje także na jeden z trzech podstawowych warunków prawidłowości decyzji administracyjnej - że aby decyzja taka była prawidłowa, winna być oparta na przepisach prawa materialnego (przepisach powszechnie obowiązujących), musi być wydana przez właściwy, to znaczy uprawniony do tego organ, we właściwym trybie, uregulowanym w kpa oraz innych przepisach szczególnych (tak C. Martysz w: G. Łaszczyca, C. Martysz, Am. Matan, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. LEX 2010).

Konieczność badania przez organ swojej właściwości do podjęcia orzeczenia w sprawie jest jedną z pierwszych czynności procesowych po zainicjowaniu postępowania podaniem wniesionym o jego wszczęcie, co znajduje wyraz w unormowaniu zawartym w art. 65 i art. 66 kpa. Jak podkreśla orzecznictwo sądów administracyjnych, np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 31 marca 2022 r., II GSK 1796/18 [cyt:] „Zgodnie z zawartym w art. 19 k.p.a. nakazem, organ powinien badać swoją właściwość, nawet bez wniosku strony, na każdym etapie postępowania. Rygor ten rozciąga się na postępowanie przed organami pierwszej i drugiej instancji, jak również na postępowania prowadzone w trybach nadzwyczajnych, na przykład w postępowaniu wznowieniowym, o stwierdzenie nieważności decyzji lub stwierdzenie jej wygaśnięcia na wszystkich etapach tych postępowań” (CBOSA).

Następnie należy wskazać, że status strony w postępowaniu o wydanie decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia ustalany jest w oparciu o art. 28 kpa w związku z art. 74 ust. 3a ustawy. Zgodnie zatem z art. 28 kpa stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Przepis ten stanowi podstawę do rozważenia, czy istnieje uprawnienie podmiotu do żądania wszczęcia postępowania administracyjnego lub uczestniczenia w tym postępowaniu jako strona. Przesłanką uzyskania przez dany podmiot statusu strony w postępowaniu administracyjnym jest to, czy posiada on interes prawny lub obowiązek ze względu na który „żąda czynności organu” lub którego „dotyczy postępowanie”. Pojęcie „interes prawny” nie zostało zdefiniowane w przepisach kpa. W doktrynie prawa oraz w orzecznictwie przyjęto, iż mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym oznacza to samo co ustalić przepis prawa powszechnie obowiązującego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu sprzecznych z potrzebami danego podmiotu. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przynajmniej stronie w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej tej osoby. Cechami tego interesu jest to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego.

Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, to jest stan, w którym podmiot wprawdzie jest bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, ale zainteresowania tego nie może poprzeć przepisami prawa powszechnie obowiązującego, mającymi stanowić podstawę skutecznego żądania stosownych czynności organu administracyjnego. Interes prawny, o którym mowa w art. 28 kpa musi zatem wynikać z przepisów prawa materialnego; w niektórych wypadkach – procesowego.

Ponieważ interes prawny winien być skonkretyzowany w normie prawa materialnego, to w przedmiotowej sprawie odwołać się należy do art. 74 ust. 3a ustawy. Stanowi on, że stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

1/ przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;

2/ działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub

3/ działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Organ pierwszej instancji stwierdza, że właścicielem nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia jest Skarb Państwa oraz Gmina Dąbrowa Górnicza.

Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza jest organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami zgodnie z art. 11 ust. 1 w związku z art. 4 pkt 9b¹ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, który stanowi, że organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami jest starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, o ile z przepisów tejże ustawy lub odrębnych ustaw nie wynika co innego. Na podstawie natomiast art. 92 ust. 1 ustawy o

samorządzie powiatowym funkcje organów powiatu w miastach na prawach powiatu sprawuje rada miasta oraz prezydent miasta. Stosownie do ust. 2 powołanego przepisu miasto na prawach powiatu jest gminą wykonującą zadania powiatu na zasadach określonych w tej ustawie. Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza jest zatem w przedmiotowej sprawie organem wykonawczym i reprezentantem strony tego postępowania – Skarbu Państwa, ponieważ Skarb Państwa posiada prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia.

Ponadto stosownie do art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, organami gminy są rada gminy oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta).

Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza jest zatem w przedmiotowej sprawie organem wykonawczym i reprezentantem strony tego postępowania: Gminy Dąbrowa Górnicza, ponieważ podmiotowi temu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości położonych w obszarze oddziaływania planowanej inwestycji

Prowadzenie więc postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania decyzji w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji opisanego przedsięwzięcia w sytuacji, gdy strony postępowania: Skarb Państwa – reprezentowany jest przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza, jak również Gmina Dąbrowa Górnicza – reprezentowana jest przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza, wpływa na prawa i obowiązki tego organu w omawianym zakresie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje w tym miejscu, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt: II SA/Gl 457/14 (CBOSA), wskazał m. in., że: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylenia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...)”

Również najnowsze orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 maja 2025 r., III OSK 622/25, CBOSA podaje następującą wykładnię [cyt:] „W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, zarówno Sąd I instancji, jak i organ odwoławczy zasadnie wskazali, że w realiach niniejszej sprawy istnieje konieczność rozważenia przez organ pierwszej instancji kwestii wyłączenia organu od rozpoznania niniejszej sprawy, co już stanowi wystarczającą i uzasadnioną podstawę w świetle art. 138 § 2 k.p.a. do uchylenia rozstrzygnięcia

pierwszoinstancyjnego, bowiem jak wynika z uzasadnienia decyzji pierwszej instancji zagadnienie to w żadnej mierze nie stało się przedmiotem rozważań organu pierwszej instancji.

Organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu, a powstałe na etapie postępowania odwoławczego wątpliwości co do wyłączenia organu uprawniały do uchylenia decyzji pierwszoinstancyjnej. Jednocześnie nie uszło uwadze Sądu I instancji, że kwestia wyłączenia organu w sytuacji, gdy stroną postępowania jest dana jednostka samorządu terytorialnego w orzecznictwie i literaturze przedmiotu nie jest jednolicie postrzegana.

Zachowanie bezstronności organu leży w interesie wszystkich stron postępowania, a w szczególności wnioskodawcy zwracającego się o ustalenie środowiskowych uwarunkowaniach realizacji danego przedsięwzięcia, a zatem również licznych wymogów i warunków związanych z ich ustaleniem”.

Na zasadzie art. 24 § 1 kpa, pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1/ w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2/ swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3/ osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4/ w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5/ w której brał udział w niższej instancji w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6/ z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,
- 7/ w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej.

Bezspornie w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza jest organem, który orzekał w pierwszej instancji. Jest on również organem wykonawczym i reprezentantem stron tego postępowania – Skarbu Państwa oraz Gminy Dąbrowa Górnicza – i działa w ich imieniu, w tym składa prawem przewidziane oświadczenia. Zatem w świetle art. 24 § 1 pkt. 1 i pkt. 4 kpa, jako podmiot reprezentujący stronę postępowania podlega on wyłączeniu z przedmiotowego postępowania z mocy prawa. Zgodnie zaś z treścią art. 24 § 4 kpa wyłączonego pracownika powinien podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron. Wyłączenie Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza z mocy prawa pociąga za sobą również wyłączenie pozostałych pracowników Urzędu Miasta Dąbrowa Górnicza, którym Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza mógłby udzielić ewentualnego upoważnienia do działania w imieniu organu. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa i sądów administracyjnych, wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o wyłączeniu pracownika skutkuje nieprawidłowością tych decyzji. W odniesieniu do decyzji nieostatecznej rodzi to możliwość jej zmiany lub uchylenia w postępowaniu odwoławczym, natomiast w stosunku do decyzji ostatecznych – wznowienie postępowania (art. 145 § 1 pkt 3 kpa; tak E. Mzyk, Wznowienie postępowania, s. 19 i n., podobnie: C. Martysz, Komentarz do art. 24 Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX 2010).

Powyższe oznacza, że w odniesieniu do postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza – w toku ponownego rozpatrywania sprawy, rozważy po pierwsze swoją właściwość i wystąpienie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach jako organu wyższego stopnia z wnioskiem o wyznaczenie organu zastępczego.

W tak wyłaniających się okolicznościach przedmiotowej sprawy, wobec konieczności ustalenia po pierwsze kwestii związanych z organem właściwym do wydania decyzji w sprawie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że merytoryczne odniesienie się do wydanej przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza decyzji byłoby przedwczesne.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wydając zatem niniejsze orzeczenie na podstawie art. 138 § 2 kpa wzięło pod uwagę, co następuje.

Stosownie do unormowanej w art. 6 kpa zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.

Na mocy art. 15 kpa postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W przedmiotowej sprawie żaden przepis szczególny nie wyłącza zasady dwuinstancyjności tego postępowania. Należy zatem mieć na uwadze, że istotą zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego jest dwukrotne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie przez dwa organy o różnej właściwości instancyjnej tej samej indywidualnej sprawy administracyjnej będącej przedmiotem zaskarżonego rozstrzygnięcia. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczony zakresem rozstrzygnięcia tej sprawy decyzją organu pierwszej instancji. W postępowaniu odwoławczym może być rozpoznana i rozstrzygnięta sprawa tożsama pod względem podmiotowym i przedmiotowym w zakresie, w jakim podlegało to postępowaniu prowadzonemu przez organ pierwszej instancji.

Stosownie do art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Przesłankami więc zobowiązującymi organ administracji publicznej drugiej instancji do wydania decyzji na zasadzie art. 138 § 2 kpa są: 1/ wydanie decyzji organu pierwszej instancji z naruszeniem przepisów postępowania; 2/ konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przesłanki te winny zostać spełnione łącznie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem wobec powyższego, że w przedmiotowej sprawie przesłanki te wystąpiły, a zatem uzasadnionym stało się uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji z powodu konieczności zbadania właściwości organu do podjęcia orzeczenia w sprawie. Dlatego też orzeczono, jak w sentencji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje w tym miejscu, że stosownie do art. 139a § 1 kpa w przypadkach, o których mowa w art. 138 § 2 i 2a, przy ponownym rozpatrzeniu sprawy organ pierwszej instancji jest obowiązany wziąć pod uwagę okoliczności wskazane przez organ odwoławczy oraz jest związany wytycznymi tego organu określonymi w decyzji uchylającej zaskarżoną decyzję w całości i przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia, chyba, że przy ponownym rozpatrzeniu sprawy przepisy prawa, na podstawie których organ pierwszej instancji rozstrzygnął sprawę, uległy zmianie.

Zgodnie z art. 139a § 2 kpa organ odwoławczy przy rozpatrywaniu odwołania wniesionego od decyzji organu pierwszej instancji wydanej po ponownym rozpatrzeniu sprawy, w przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązku, o którym mowa w § 1, przez organ pierwszej instancji polegającego na odstąpieniu od:

1/ wskazanych przez organ odwoławczy okoliczności, które należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy, o których mowa w art. 138 § 2 zdanie drugie, lub

2/ określonych przez organ odwoławczy wytycznych w zakresie wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, o których mowa w art. 138 § 2a

- może zarządzić wyjaśnienie przez organ pierwszej instancji przyczyn naruszenia tego obowiązku, a w razie potrzeby – także podjęcie środków zapobiegających naruszeniu tego obowiązku w przyszłości.

Pouczenie

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa, jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak Strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 wymienionej ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie przez:
Anna Kajzerek - Dziwoki

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie przez:
Anna Jurczak

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie przez:
Beata Leszczyńska

(na oryginałe właściwe podpisy)

Otrzymują:

- 1/. Pan – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH
- 2/. Pani – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH
- 3/. Pan – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH
- 4/. Pani – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH
- 5/. Pani – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH
- 6/. Pan – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH
- 7/. Pani – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH
- 8/. Pani – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH
- 9/. Pan – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH
- 10/. Pani – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH
- 11/. Pani – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH
- 12/. Pan – adres w aktach sprawy – e-doręczenie PUH

- 13/. Radca prawny Pan Jakub Sobczyk – pełnomocnik inwestora spółki Apartamenty Ząbkowice sp. z o. o. z siedzibą w Pabianicach
Kancelaria Radcy Prawnego Jakub Sobczyk
Al. Piłsudskiego 30 lok. 74
41 – 303 Dąbrowa Górnicza – do wiadomości
e-doręczenie: AE:PL-26055-32791-VTHHG-24

- 14/. Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza – e-doręczenie PURDE

- 15/. Pozostałe strony postępowania – zawiadomienie przez obwieszczenie w trybie art. 49 kpa:
 1. Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza – wraz z:
 - a/ pismem przewodnim w sprawie zawiadomienia przez obwieszczenie
 - b/ zawiadomieniem- e-doręczenie PURDE

 2. akta SKO w Katowicach – egzemplarz dla stron zawiadamianych w trybie art. 49 kpa

- 16/. Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza – wraz z:
 - a/ pismem przewodnim w/s informacji o środowisku
 - b/ informacją o środowisku- e-doręczenie PURDE

- 17/. a/a:
 - a/. akta SKO w Katowicach
 - b/. tablica ogłoszeń SKO w Katowicach oraz BIP – w trybie informacji o środowisku

Do wiadomości:

- 1/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
- e-doręczenie: AE:PL-50844-78007-IRSIV-24
- 2/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
42-500 Będzin, ul. Kościuszki 58
- e-doręczenie: AE:PL-94168-87920-SVIJG-18
- 3/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Katowicach
-e-doręczenie: AE:PL-15900-87340-CHEAS-23

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca